

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.7.2004
KOM(2004) 541 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Interoperabilitet for digitale interaktive tv-tjenester

[SEC(2004)1028]

RESUMÉ

Denne meddelelse beskriver Kommissionens holdning til interoperabilitet for digitale interaktive tv-tjenester i henhold til artikel 18, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet).

Kommissionen har foretaget denne revision i to faser. I den første fase sendte Kommissionen i marts 2004 et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om interoperabilitet for digitale interaktive tv-tjenester (SEC (2004) 346) ud i offentlig høring.

Denne meddelelse bygger på resultaterne af høringen. Den tilgrundliggende analyse for meddelelsen findes i den vedlagte udvidede konsekvensanalyse (EIA) med nr. SEC (2004) 1028.

Rammedirektivets artikel 18, stk. 3, pålægger Kommissionen at undersøge virkningerne af artikel 18 om interaktive tv-tjenester. Såfremt interoperabilitet og forbrugernes frie valg ikke er sikret på rimelig vis, kan Kommissionen træffe foranstaltninger med henblik på at gøre visse standarder obligatoriske.

De indkomne bemærkninger i forbindelse med den offentlige høring giver et modsætningsfyldt billede af, hvorvidt en rimelig interoperabilitet er nået i praksis. Kommissionen mener på baggrund af det komplekse teknologiske og markedsmæssige miljø, markedsaktørernes meget forskellige opfattelser af interoperabilitet og den sene overtagelse af rammebestemmelserne i mange medlemsstater, at hensigten med revisionen i det væsentlige må være at afgøre, om der er behov for at fremsætte forslag om at gøre en eller flere standarder obligatoriske.

Kommissionen konkluderer, at der ikke er noget klart behov for obligatoriske standarder på nuværende tidspunkt, men at spørgsmålet bør tages op igen i 2005. I mellemtiden foreslås en række foranstaltninger, som skal fremme udbredelsen af digitale interaktive tjenester, som anvender Multimedia Home Platform (MHP-standard), der i øjeblikket er den eneste åbne standard for programmeringsgrænseflader for applikationer (API), som er vedtaget af EU's standardiseringsorganer. Foranstaltningerne omfatter bl.a. nedsættelse af en medlemsstatsgruppe for MHP-implementering, bekræftelse af, at medlemsstater kan yde forbrugersubventioner til modtagerudstyr til interaktivt tv, hvis det er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne, og overvågning af adgangen til privatejede teknologier.

Kommissionen forsøger at sikre, at EU's borgere kommer til at nyde godt af et voksende udbud af interaktive tv-tjenester og mener, at markedet på nuværende tidspunkt er bedst tjent med at anvende de bestemmelser, som Europa-Parlamentet og Rådet allerede har fastlagt i rammedirektivet.

1. BAGGRUNDEN

Interaktivt tv giver digital tv en ny funktion ud over video. Interaktivt tv består af applikationer, som overføres i videotransmissionen, og som behandles af en software stack i modtageren, den såkaldte programmeringsgrænseflade for applikationer (API). Der er i dag over 32 mio. digitale modtagere i brug i Europa¹, hvoraf mindst 25 mio. understøtter interaktive funktioner².

Markedet for interaktivt tv har udviklet sig, uden at der findes en europæisk API-standard. I begyndelsen var der fem API-grænseflader af betydning i Europa, men ingen af dem var standardiseret af et europæisk standardiseringsorgan. Indhold og applikationer beregnet til én type API-grænseflade kunne ikke anvendes af en modtager med en anden type³.

Det førte til bekymringer om manglende interoperabilitet (både teknisk interoperabilitet og adgangsproblemer) og mulige begrænsninger af forbrugernes valg, som kunne påvirke den frie informationsstrøm, mediepluralismen og den kulturelle mangfoldighed. Bekymringerne kan sammenfattes således: Forbrugerne ville ikke kunne købe en standardiseret universalmodtager, som kan modtage alle ukodede og kodede interaktive tv-tjenester, og kunne være tvunget til at bruge dyrere modtagere med privatejede API-grænseflader. Radio-/tv-selskaber ville have svært ved at udvikle og levere interaktive tjenester, fordi de ville skulle forhandle med lodret integrerede netoperatører, som kontrollerer de privatejede API-teknologier.

Det var disse bekymringer, som førte til artikel 18 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), som har titlen 'Interoperabilitet mellem digitale interaktive tv-tjenester'.

Artikel 18, stk. 1, pålægger medlemsstaterne at tilskynde udbydere af digitale interaktive tv-tjenester til at anvende en åben API-grænseflade.

Artikel 18, stk. 2, pålægger medlemsstaterne at tilskynde indehavere af API-grænseflader til at stille alle oplysninger til rådighed, der er nødvendige for at give udbydere af digitale interaktive tv-transmissioner mulighed for at udbyde alle de tjenester, der understøttes af API-grænsefladen, i fuldt funktionsdygtig form.

Artikel 18, stk. 1, er i overensstemmelse med EU's generelle politik om at fremme åbne standarder for det indre marked. I artikel 18, stk. 2, erkendes det faktiske forhold, at der findes privatejede API-grænseflader på markedet, og det søges sikret, at der er åbenhed om de tekniske specifikationer, således at indholdsudbydere kan konstruere interaktive applikationer, der fungerer sammen med disse privatejede standarder.

I henhold til artikel 18, stk. 3, skal Kommissionen undersøge virkningerne af artikel 18 inden 24. juli 2004, hvorefter Kommissionen kan træffe foranstaltninger til at pålægge en standard med udgangspunkt i de beføjelser, der er fastsat i rammedirektivets artikel 17.

Ved Europa-Parlamentets plenarmøde i december 2001 forpligtede Kommissionen sig mundtligt til at medtage MHP-standarderne på den liste over standarder, som offentliggøres i

¹ ETSI TR 102 282, februar 2004, s. 11.

² Standardisation in digital interactive television, Contest consultancy for CENELEC, april 2003, s. 13.

³ Modtagelse af almindeligt digitalt tv kræver ikke, at der er en API i modtageren. API er en ekstra option. Herudover er digitalt tv fuldt standardiseret, og der anvendes kun ETSI-standarder i Europa.

Den Europæiske Unions Tidende og fremmes af medlemsstaterne, som fastsat i rammedirektivets artikel 17.

Fremgangsmåde

Så snart rammedirektivet var vedtaget begyndte Kommissionen forberedelserne til denne revision ved at igangsætte en undersøgelse - udført af en uafhængig rådgivningsvirksomhed – om tænkelige politiske tiltag og ved at udstede et mandat til de europæiske standardiseringsorganer med henblik på at undersøge, hvordan standardisering kan fremme interoperabilitet yderligere⁴. MHP-standarderne blev medtaget i den offentliggjorte liste⁵. Kommissionen erklærede også, at den indlysende måde at realisere interoperabilitet på, er en generel overtagelse af MHP-standarderne⁶.

I marts 2004 lancerede Kommissionens tjenestegrene en offentlig høring, som tog udgangspunkt i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SEC (2004)346 (arbejdsdokumentet). Høringen omfattede en offentlig konsultation og et uformelt seminar arrangeret af medlemmer af Europa-Parlamentet.

2. INTERESSEPARTERNES SYNSPUNKTER

En bred vifte af interesserede parter deltog i høringen, herunder navnlig fabrikanter, netoperatører, radio-/tv-selskaber og API-udbydere samt forbrugerorganisationer og andre parter med særinteresser. I alt bidrog 51 parter med mere end 350 sider velunderbyggede synspunkter, hvilket understreger debattens betydning for branchen. Bidragene kan opdeles i to grupper.

2.1. Fortalere for tvungne standarder

De parter, som går ind for tvungne standarder - herunder MHP – mener ikke, at der er tale om interoperabilitet på forbrugerniveau. De fremfører, at det er interoperabilitet på forbrugerniveau, der giver brugerne størst valgfrihed med hensyn til tjenester og udstyr. I øjeblikket er markedet fragmenteret og ude af stand til at udnytte de fordele, der er ved enkelt standard.

Det er usandsynligt, at markeds kræfterne kan sikre tilstrækkelig interoperabilitet uden indgriben fra det offentlige side. Det er stadig et vigtigt mål for producenterne at nå en kritisk masse for salget i Europa, så de kan få fuldt udbytte af stordriftsfordele. Løsninger som Portable Content Format (PCF) – som giver mulighed for at skrive software, som fungerer på flere API-platformer - hjælper, men er ikke en løsning for tv-selskaber, som sender ukodede tjenester. For disse tv-selskaber er adgangsregler et kompromis mellem pluralisme og valgfrihed. Tv-selskaberne er stadig afhængige af, at netoperatørerne fungerer som adgangskontrollører, når de skal levere deres tjenester til seerne. Offentlige myndigheder bør gribe mere ind, som det var tilfældet på mobiltelefoniområdet.

Fordelene ved at indføre tvungne åbne standarder, herunder MHP, er bl.a. større valgfrihed for forbrugerne og retssikkerhed, hvilket fører til lavere priser for modtagere og en hurtigere

⁴ Henvielse i SEC(2004) 346 ved fodnote 31, 32 og 40.

⁵ EFT C 331 af 31.12.2002, s. 32.

⁶ Mundtlig forespørgsel O/2002/40 i Europa-Parlamentet.

overgang fra analogt til digitalt tv. Hvis tv-selskaberne ikke skulle tackle den unødige hindring, der udgøres af privatejede API-grænseflader, kunne informationsstrømmen forbedres og derved fremme pluralismen. Tjenesteinnovation bør ikke længere være afhængigt af indehaverne af API-grænseflader. Der er en del i denne gruppe, som anfører, at medlemsstaterne bør have muligheden for at kræve, at der kun anvendes én API-grænseflade på deres område, eller at kun API-grænseflader, som bygger på åbne standarder, bør være lovlige i EU. Indførelsen af tvungne åbne standarder bør ikke kun være begrænset til ukodet landbaseret tv, da dette ikke løser de adgangskontrolproblemer, der skyldes API-grænseflader på kabel- og satellit-tv. Andre standarder bør også medtages, hvis de ikke overlapper med standarder, som allerede er på listen.

Generelle bemærkninger fokuserede på det potentiale, der ligger i interaktivt tv, til at bidrage til realisering af Lissabon-målene, som det blev understreget ved rådsmødet i Sevilla, og kritiserede arbejdsdokumentet for at tage for lidt hensyn til den samfundsmæssige rolle, som ukodet tv spiller. De markedsaktører, som støttede dette synspunkt var først og fremmest tv-selskaber, der sender ukodede tjenester, i medlemsstater, hvor digitalt tv ikke er så langt fremme, og en større fabrikant.

2.2. Modstandere af tvungne standarder

Denne gruppe mente, at interoperabilitet allerede var en realitet. Den har en anden opfattelse af begrebet interoperabilitet, nemlig at der er adgang til de samme interaktive tjenester på forskellige distributionsplatforme. Hovedende- og netteknologier gør det muligt at portere indhold mellem forskellige API-systemer. Det er bl.a. andet forfattersystemer, som kan generere applikationer til flere API-grænseflader på én gang - multiplatformstilpasning – eller det foreslåede PCF-format.

For denne gruppe er interoperabilitet følsom over for efterspørgslen på markedet. Hvis der er efterspørgsel efter det, udbydes interaktive applikationer på flere forskellige platforme. Som eksempler kan nævnes kasinospil, videospil og vejrudsigter. Skønt der ikke er nogen tekniske hindringer for det, er det usandsynligt, at der kommer en integreret universalmodtagerboks på grund af de høje omkostninger, og det er også unødvendigt, da der er samtidig udsendelse på de forskellige net. For så vidt angår det offentliges indgriben, fremfører denne gruppe, at det europæiske marked for digital tv er mere dynamisk end markedet i USA på grund af det offentliges tilbageholdenhed med reguleringen. Inden for rammerne af kommunikationslovgivningen er adgangsregler stort set tilstrækkelige til at bevare pluralisme og forbrugervalg. Efterfølgende pålæggelse af standarder, som har en negativ virkning på betydelige investeringer i tidligere privatejede systemer ville afholde fra fremtidige investeringer i de efterfølgende generationer af innovative teknologier.

De generelle bemærkninger fra denne gruppe støttede linjen i arbejdsdokumentet, nemlig at digitalt tv's større kompleksitet ændrer mange faktorer i forhold til den mere enkle analoge model. De går ind for muligheden af innovation, som bygger videre på et standardiseret fundament af transmissionsteknologier, som det er tilfældet med internettet. Der er ingen enkelt teknologi, som kan dække de forskellige markedssituationer, der findes i medlemsstaterne. Ved vurderingen af tilstrækkelig gennemførelse bør Kommissionen tage hensyn til det nuværende niveau for markedsaccept og interoperabilitet i hele værdikæden. Der bør ikke træffes nogen endelig beslutning om tilstrækkelig gennemførelse, inden der er gået 3-5 år.

For denne gruppe ville omkostningerne ved at pålægge åbne standarder mere end opveje fordelene. Med tanke på, at MHP-modtagere er dyrere og at der ikke er nogen stærk

efterspørgsel efter interaktive tv-tjenester, ville tvungen indførelse af MHP ville give markedet et stærkt incitament til at fremme modtagere, som ikke understøtter interaktivt tv.

Interesseparterne, som støttede denne holdning, var først og fremmest operatører af satellit-betalings-tv og kabel-tv og ofte fra medlemsstater, hvor digitalt tv er veludviklet, og hvor der er et betydeligt antal modtagere med privatejede API-grænseflader. Andre medlemmer af denne gruppe var software- og IT-virksomheder, herunder ejere af API-grænseflader, og en større fabrikant.

2.3. Andre synspunkter

Bidragene fra offentlige myndigheder afspejlede, om de nationale markeder for digitalt tv var mere eller mindre veludviklede og dermed, om der var en betydelig andel af modtagere med privatejede API-grænseflader. Bidragsydere fra lande, hvor interaktivt tv er længst fremme, udtrykte generelt tilfredshed med interoperabilitetsniveauet.

Forbrugerorganisationer på nationalt og europæisk niveau opfordrede til tvungen indførelse af åbne standarder med henblik på at opnå interoperabilitet.

Ved den offentlige høring gik flere store italienske interesseparter stærkt ind for MHP, men var skeptiske med hensyn til en tvungen indførelse. Offentlige subventioner til italienske forbrugere til køb af en MHP-modtager med returkanal begrænser ekstraprisen for MHP. Modtagerne sælges i Italien til samme pris som modtagere, der anvender billigere API-teknologier, fås til på andre markeder.

3. KOMMISSIONENS ANALYSE OG HOLDNING

3.1. Virkningen af artikel 18 til dato

Forsinkelser i forbindelse med overtagelsen i national lovgivning af rammedirektivet⁷ betyder, at det er for tidligt at afgive en samlet vurdering af virkningen af artikel 18, stk. 3. Drøftelser i Kommunikationsudvalgets undergruppe for radio-/tv-transmission har vist, at der er mange aktiviteter i gang på teknisk niveau i mange medlemsstater, og det foregår ofte i forbindelse med implementeringen af digitalt landbaseret tv.

For så vidt angår artikel 18, stk. 2, så er det forholdsvis få medlemsstater, der har API-udbydere, som er hjemmehørende eller repræsenteret på deres område, så denne bestemmelse har kun begrænset virkning for flertallet af medlemsstaterne. Så vidt Kommissionen er underrettet, er der ikke noget regeludstedende organ, som har modtaget en formel klage over, at en API-ejer ikke stillet alle nødvendige oplysninger til rådighed, så udbyderne af interaktive tv-tjenester kan levere alle tjenester, der understøttes af API-grænsefladen, fuldt ud. Ejere af API-grænseflader fremfører, at de har en interesse i at sikre, at alle brugere får størst mulig udbytte af et bestemt system på loyale, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår – det gælder navnlig, når der findes konkurrerende API-grænseflader.

Efter Kommissionens mening, er den bestemmelse i artikel 18, som har haft størst virkning, kravet om at analysere interoperabilitetsspørgsmål og dens virkning på forbrugernes valg

⁷ På gennemførelsesdatoen den 24. juli 2003 havde 5 af 15 medlemsstater overtaget direktivet i deres nationale lovgivning. I slutningen af maj 2004 havde 9 af 25 medlemsstater afsluttet overtagelsen.

inden juli 2004. Det har givet markedsaktørerne anstød til at drøfte interoperabilitet ret grundigt. Standardiseringsorganerne fik betydelig støtte fra begge grupper markedsaktører ved udarbejdelsen af deres to rapporter om interoperabilitet. Markedsaktørerne har givet spørgsmålet en høj prioritet til trods for, at de har forskellige opfattelser de retlige krav og hvordan de bedst opfyldes.

Høringen påviste ikke nogen væsentlige trusler mod den frie informationsstrøm, mediepluralismen og den kulturelle mangfoldighed. Kommissionen har dog noteret sig den politiske bekymring, som er kommet til udtryk i Europa-Parlamentet på det seneste⁸.

3.2. Centrale spørgsmål

Høringen viser, at fronterne er trukket skarpt op. Det er radio-/tv-selskaber med ukodede udsendelser mod operatører af satellit- og kabel-tv samt IT-aktører. Begge sider påberåber sig støtte fra en større fabrikant af forbrugerelektronik.

Kernen i striden er forholdet mellem almene interesser og markeds kræfterne. Radio-/tv-selskaber, som sender ukodet – og navnlig public service-selskaber – har til opgave at opfylde vigtige mål i den almene interesse som f.eks. mediepluralisme og kulturel mangfoldighed, der nås ved hjælp af programsætnings- og distributionsforpligtelser. Netoperatørerne spiller en nøglerolle i forbindelse med at nå Lissabon-målene ved hjælp af de nødvendige investeringer i udbygningen af avancerede kommunikationsnet. Hver side søger at fremhæve sin særlige rolle i disse politikker, når et eller andet i den anden sides fremfærd opfattes som begrænsende.

En af de ting, som i særlig grad vækker bekymring blandt radio-/tv-selskaber med ukodede udsendelser er den lodrette integration af leveringen af radio-/tv-tjenester med digital infrastruktur. Lodret integration kan f.eks. føre til, at privatejet teknologi kan fastlåse forbrugerne til én bestemt digital platform eller styrke sin markedsstilling. Brugen af privatejede teknologier må overvåges jf. konkurrenceretten. I nogle tilfælde kan lodret integration medføre større økonomisk effektivitet⁹.

Almene interesser som kulturel mangfoldighed og mediepluralisme er kerneemner i den europæiske samfundsmodel, medens økonomisk succes er væsentlig med henblik på at sikre, at EU forbliver konkurrencedygtig, og at der er de nødvendige ressourcer til at finansiere målsætninger i den almene interesse og overgangen til digital transmission. I EU gennemføres disse dobbelte politiske målsætninger ved at adskille indholdsreguleringen - som sigter mod at opfylde mål i den almene interesse - fra kommunikationsregulering, som sigter mod at fremme et marked med konkurrence, der skal være midlet til innovation og nye investeringer. Disse to politikker støder sammen ved API-grænsefladen, hvilket er grunden til, at debatten er så ophedet.

3.3. Interoperabilitet og rammedirektivets artikel 18, stk. 3

Rammedirektivets artikel 18, stk. 3, pålægger Kommissionen at undersøge virkningerne af artikel 18. Hvis der ikke er tilstrækkelig interoperabilitet, kan Kommissionen jf. artikel 17 gøre bestemte standarder obligatoriske.

⁸ Resolution P5_TA(2004)0373.

⁹ f.eks. ved at eliminere dobbelte gevinstmargener.

Interoperabilitet er ikke defineret i rammedirektivet eller de tilhørende direktiver. Foruden i rammedirektivets artikel 17 og 18 optræder interoperabilitet i artikel 24 i direktivet om forsyningspligt¹⁰, hvor begrebet dækker over et stik baseret på en åben grænseflade, der muliggør en enkel tilslutning af periferiudstyr.

Betragtning nr. 31 – der begrundet artikel 18 – afspejler andre aspekter vedrørende interoperabilitet - nemlig:

- (1) interoperabilitet for digitale interaktive tv-tjenester bør fremmes på forbrugerniveau, så den frie informationsstrøm, mediepluralismen og den kulturelle mangfoldighed sikres
- (2) åbne API-grænseflader fremmer interoperabilitet, dvs. interaktivt indhold kan porteres mellem forskellige leveringsmekanismer, samtidig med at indholdet fungerer fuldt ud.

Kommissionen konkluderer på baggrund af det komplekse miljø, der beskrives i arbejdsdokumentet, og de forskellige opfattelser, som er fremkommet i løbet af høringen, at revisionen sigter mod at afgøre, om der på nuværende tidspunkt er grund til at foreslå, at én eller flere API-standarder gøres obligatoriske for et eller flere markedssegmenter.

Konsekvenserne af forskellige scenarier, hvor standarder kunne gøres obligatoriske, er blevet undersøgt i den tilknyttede udvidede konsekvensanalyse. Forslag om, at medlemsstaterne hver især skulle kunne gøre én eller flere åbne API-standarder obligatoriske er uforenelige med det indre marked. Denne politik ville føre til handelshindringer mellem medlemsstaterne.

Teknisk interoperabilitet mellem udstyr og tjenester kunne sikres ved at gøre MHP-standarden obligatorisk på EU-niveau inden en bestemt dato, men indholdsudbydere ville stadig skulle forhandle adgang til net og tilknyttede tjenester, som nævnt ovenfor. De fleste bidragsydere erkender, at denne løsning ville skabe problemer for de ca. 25 mio. modtagere med API-funktioner, der allerede findes på markedet, og der er ingen større bidragsydere, som går ind for denne type indgreb. Set i lyset af forhandlingerne i forbindelse med rammedirektivet, er det usandsynligt, at et sådant forslag ville kunne samle den nødvendige støtte fra medlemsstaterne.

Kommissionen konkluderer, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen grund til at indføre generelle tvungne standarder for hele EU på markedets aktuelle udviklingsstade, og at virkningerne af rammedirektivets artikel 18 først vil kunne mærkes fuldt ud, når der er gået lidt mere tid. Det vil også være nødvendigt at se på, om bekymringerne vedrørende den adgangskontrollerende rolle, der indehaves af operatører, som anvender privatejede API-grænseflader, faktisk udmønter sig i formelle klager til de regeludstedende myndigheder.

Interaktivt tv's begrænsede kommercielle succes har indtil nu ikke givet markedsaktørerne mange incitamenter til at sikre, at alle tjenester kan sendes til alle modtagere, men det kan dog lykkes. Tjenesteoperabilitet kan forventes at vokse i takt med at markedet vokser. Muligheden for at udvikle interaktivt indhold, således at det kan tilpasses forskellige API-platforme må være et mindstekrav til tjenesteoperabilitet på et marked i vækst. PCF og forbedrede forfatteteknikker kan lette indholdsportabiliteten mellem API-grænseflader¹¹. Det udelukker

¹⁰ Direktiv 2002/22/EF, EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

¹¹ PCF kunne dække 80% af de interaktive tv-applikationer, men ikke de mest komplicerede som f.eks. elektroniske programoversigter.

ikke anvendelse af andre former for interoperabilitet, herunder overgang fra privatejede til åbne standarder, hvor det er økonomisk rentabelt. Usikkerheden omkring efterspørgslen tyder på, at der fortsat bør være enkle, billige præsentationsmaskiner til rådighed ved siden af den mere avancerede og dyrere udførelsesmaskine (execution engine), så forbrugerne får størst mulig valgfrihed.

Kommissionen ser på spørgsmålet igen i løbet af andet halvår 2005. Indtil da kunne yderligere fremme af MHP-standarden være fordelagtig for de europæiske forbrugere.

3.4. Stimulerende foranstaltninger

3.4.1. Bedre samordning af medlemsstaternes implementering af MHP

Kommissionen nedsætter en arbejdsgruppe bestående af medlemsstaterne med henblik på at opnå en klyngeeffekt. Fragmentering, som bl.a. skyldes meget forskellige stader for markedsudviklingen i de enkelte medlemsstater, gør det svært for fabrikanterne at opnå stordriftsfordele. Hensigten er at udpege foranstaltninger, som bidrager til at MHP kan nå en kritisk masse og udnytte stordriftsfordele, der fører til prisnedsættelser og bedre chancer for udbredelse på markedet. I øjeblikket er ekstraomkostningerne for MHP en hindring for større udbredelse. Denne foranstaltning sigter navnlig mod at hjælpe mindre medlemsstater.

3.4.2. Forbrugersubventioner

Forbrugersubventioner er én måde, hvorpå man kan nedbringe forbrugernes ekstraomkostninger i forbindelse med udstyr, hvori der indgår standard-udførelsesmaskiner som MHP. Der findes allerede forbrugersubvention i Italien, og MHP-modtagere kan nu købes til samme pris som en digital modtager, der anvender en tidligere, billigere API-grænseflade på andre, mere modne nationale markeder. De fastsatte vilkår giver også borgerne anstød til at købe en modtager, som både understøtter interaktivitet og har en returkanal, frem for en enklere modtager uden disse funktioner. Medlemsstaterne kan således indføre forbrugersubventioner. Denne type subventioner skal være teknologineutrale, de skal anmeldes, og de skal overholde reglerne om statsstøtte. De bør være midlertidige og reduceres i samme forhold som prisen på modtagere falder, så der ikke overkompenseres. Initiativet omfatter ikke subventioner til virksomheder, som skal anmeldes til Kommissionen efter den normale procedure herfor.

3.4.3. Liste over standarder, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende

Kommissionen bekendtgør sin hensigt om at tilføje to præsentationsmaskiner, nemlig MHEG 5 og WTVML, når listen ajourføres næste gang, hvis de godkendes af ETSI. Den reviderede liste forelægges Kommunikationsudvalget til udtalelse jf. rammedirektivets artikel 17.

Optagelse på listen over standarder af andre standarder, der fremkommer som følge af det arbejdsprogram for standardisering, der er fastlagt for fase 1 af mandat M331, overvejes efterhånden som de foreligger. Resultaterne af arbejdet kan potentielt forbedre interoperabiliteten, som beskrevet i arbejdsdokumentet.

3.4.4. Overvågning af adgangen til privatejede teknologier

Kommissionen – med bistand fra medlemsstaterne efter behov – fortsætter med at overvåge, at fabrikanter kan få licenser til privatejede teknologier. Én måde, hvorpå man kan nå frem til en universalmodtagerboks, er at kombinere flere komplementære teknologier i en modtager.

Hvor funktionerne er standardiseret (f.eks. i tunere), er prisen den eneste hindring. Det er dog ønskeligt med mere klarhed omkring adgangen til privatejede teknologier som API-grænseflader. Artikel 6 i bilag I til adgangsdirektivet¹² pålægger allerede udbydere af adgangsbegrænsningssystemer at sikre, at disse gøres tilgængelige på loyale, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår, når der udstedes licenser til fabrikanten af forbrugerudstyr.

Kommissionen følger op på spørgsmålet via de jævnlige implementeringsrapporter vedrørende e-kommunikationspakken.

4. KONKLUSIONER

Kommissionen forsøger at sikre, at EU's borgere kommer til at nyde godt af et voksende udbud af digitale interaktive tv-tjenester, som er tilgængelige på et stigende antal transmissionsplatforme, og mener, at markedet på nuværende tidspunkt er bedst tjent med at anvende de bestemmelser, som Europa-Parlamentet og Rådet allerede har fastlagt i rammedirektivet. Herudover vil anvendelsen af privatejede teknologier også fremover blive overvåget jf. konkurrencereglerne.

Kommissionen iværksætter yderligere foranstaltninger til at fremme en frivillig implementering af MHP-standarden, som i øjeblikket er den mest avancerede åbne API-standard i Europa.

Kommissionen fortsætter med at forfølge målet om en fuldstændig og effektiv overtagelse af artikel 18 i alle medlemsstater, men mener på baggrund af det komplekse miljø, markedsaktørernes meget forskellige opfattelser og den sene overtagelse af rammebestemmelserne i mange medlemsstater, at det ikke hensigtsmæssigt at fastlægge, at der er tale om tilstrækkelig eller utilstrækkelig interoperabilitet i henhold til artikel 18, stk. 3. Denne revision har dog ikke underbygget, at bekymringer vedrørende den kulturelle mangfoldighed og mediepluralismen kun kan rømmes af vejen, hvis der indføres én tvungen standard for API-grænseflader. Det er medlemsstaterne selv, der har kompetence, når det gælder mere væsentlige spørgsmål i debatten om mediepluralisme, nemlig hvem der ejer og kontrollerer medierne.

Kommissionen ser på situationen igen i løbet af andet halvår 2005.

¹² Direktiv 2002/19/EF, EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.